

Елин Пелин

Меча зима

Сняг затрупа гората,
лед замрази водата,
слънцето се нейде скри,
мъгла сива го покри –
и настана по света
бяла снежна пустота.
Из скритата бърлога
в планината под глога
баба Меца просуна
рошавата муцуна,
разгледа се широко,
прозина се дълбоко.
Па пресегна със крачец,
взема, близна бял снежец,
смръщи страшна муцуна
и на себе си продума:
– Зима пуста настана,
ще си поспи Мецана,
кога цъфне жилав дрен,
пак ще дойде мечи ден.

КРАЙ

© Елин Пелин

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5683>]